

هدايت ڀرڻي-م

ڊاڪٽر ٽرمپ جون سنڌي ٻوليءَ جي سلسلي ۾ ڪيل خدمتون

ڊاڪٽر ارنسٽ ٽرمپ صاحب جنهن نه صرف 'شاه جو رسالو' سڀ کان پهريائين ترتيب ڏئي ڇپايو بلڪ سنڌي ٻوليءَ تي تحقيق پڻ ڪئي. ان سلسلي ۾ ٻه ڪتاب ۽ ٽي تحقيقي مقالا لکيا، تن جو سن وار تفصيل هن ريت آهي.

1. A Sindhi reading book in Sanskrit and Arabic characters. London 1858

۲- ۱۸۶۱ع ۴ ۱۸۶۲ع ۾ جرمن رسالي ۾ ٻه مقالا ڇپيا ويا.

۳- ۱۸۷۲ع ۾ سندس جڳ مشهور ڪراسر ڇپيو، جنهن جو عنوان آهي:-

Grammar of Sindhi language compared with the Sanskrit-Prakrit and Cognate Indian vernaculars.

۴- ۱۸۷۶ع ۾ جرنل آف رايل ايشياٽڪ سوسائٽي جي جلد

۱۱ ۾ مقالو ڇپيو، ان جو عنوان هو:-

Grammar of Sindhi language.

سنڌي ٻوليءَ جي باري ۾ ڊاڪٽر ٽرمپ جا رايائيت نهايت عالمانه فاضلانہ آهن. قابل قدر آهن ۽ تحسين جي نگاه سان ڏٺا وڃن ٿا. اٺويھين صديءَ جي آخر ۾ قائم ڪيل سنڌي ٻوليءَ جي باري ۾ هي رايو اڄ به ڪنهن حد تائين درست تسليم ڪيا وڃن. هر سندس مکيه نقطہ نظر ته سنڌي ٻولي نڄ سنسڪرتي ٻولي آهي يا

سنسڪرت ۽ سنڌي ٻوليءَ جو سرچشمو آهي اڄ جي ماهرين لسانيات جي نظر ۾ درست ڪونهي.

ڊاڪٽر ٽرمپ صاحب جي گرامر ۾ ٽي ڪيترا اهڙا اشارا ملن ٿا، جن ۾ هن صاحب سنڌي ٻوليءَ جي جداگانه حيثيت ۽ نرالپ کي زور ڏنو آهي. ٽرمپ فرمائي ٿو:-

”سنڌي ٻوليءَ جي جيڪڏهن اسين سندس پيئر ٻولين سان ڀيٽ ڪنداسين ته سنڌي ٻوليءَ کي انهن ۾ پهرين جاءِ ڏيئي هوندي. سنڌي قديم ڀراڪرت کي وڌيڪ ويجهي آهي نسبت اڄوڪي مرهٽي، هندي پنجابي ۽ بنگاليءَ جي. سنڌي ٻوليءَ گرامر جي بناوٽن جي جهجهائي اهڙي ته محفوظ رکي آهي، جنهن تي سندس پيئر ٻوليون ريس ڪن ٿيون.“ (۱) وري هڪ ٻي هنڌ چوي ٿو:-

”قديم ڀراڪرت مان نڪرڻ ۽ تبديليءَ دوران سنڌي ٻولي اٽل ۽ محڪم رهي آهي، جڏهن ته ٻيون هم جنس ۽ هم نسل ٻوليون تمام گهڻي تبديليءَ جون شڪار ٿيون. تنهن ڪري سنڌي هڪ آزاد ۽ خودمختيار ٻولي بڻجي چڪي آهي، جهڙا حالانڪ پيئر ٻولين مان گڏ هڪ نئي ٻوليءَ مان ڦٽي نڪتي آهي، پر ته انهن کان گهڻو گهڻو مختلف آهي.“ (۲)

ڊاڪٽر ٽرمپ صاحب نه صرف سنڌي ٻوليءَ جو تقابلي گرامر لکيو آهي، پر هن صاحب ريڊنگ بوڪ، سڀ کان اڳ ۾ تيار ڪيو آهي، جيڪو ۱۸۵۸ع ۾ ڇپايو ويو. جنهن ۾ هن صاحب دهونا ڪري لپي مان گڏ عربي لپيءَ ۾ پڻ سنڌي ٻوليءَ کي متعارف ڪرايو آهي. مخصوص سنڌي آواز Implosives (چوڻا آواز) /پ/، /ڌ/، /ڇ/ ۽ /ڳ/ تي پڻ ڊاڪٽر ٽرمپ کوجنائون ڪيون ۽ انهن آوازن جي ڀرپور تشريح ڪئي.

سنڌي ٻوليءَ جي لپي ڪهڙي هئڻ ڪهرجي؟ ان سلسلي ۾
 ٿيل واد و واد بعد سنڌي ٻوليءَ لاءِ ۱۸۵۳ع ۾ عربي- فارسي
 الف بي جوڙي وئي ۽ اسڪولن ڪاليجن ۾ رائج ڪئي وئي، جيڪا
 سنڌي ٻوليءَ جي صوتياتي سرشتي جون سموريون ضرورتون پوريون
 ڪانه ٿي ڪري اهڙو بي ريا قسم جو رايو ٽرسٽ صاحب ڏنو آهي:-
 ”سنڌ اهو علانقو آهي، جيڪو سڀ کان پهريائين مسلم
 حمل آورن جي زد ۾ آيو، جتان هندو عنصر ۽ سنسڪرت ساهت جا
 اثرات زابل ٿي ويا. تنهن ڪري ئي چيو ويندو آهي ته سنڌ اهو
 ملڪ آهي جتي هندن واريون ذاتيون ۽ برهمڻ موجود نه آهن. مسلمانن
 جڏهن مقامي ٻوليءَ جي ادب کي عربي نظام ۾ تحرير لکڻ جي
 ڪوشش ڪئي، جيڪا اسلام جي اثر هيٺ لازمي هئي تڏهن کين معلوم
 ٿي ويو ته عربي نظام سنڌي ٻوليءَ جي آوازن لاءِ اڻ پورو آهي.
 تنهن ڪري عربي اکرن ۾ اضافي نڪتا ڏئي ان ڪوٽ جي پورائي
 ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي وئي. جنهن طريقي هيءُ عمل ڪيو ويو،
 سو اطمینان بخش ڪونه هو. تنهن ڪري ئي مذڪوره عمل اڌ ۾ ئي
 رهجي ويو.“ (۳)

”پئي طرف وائڪي لپي جنهن ۾ هندو واهاري پنهنجون ڪاروباري
 ضرورتون پوريون ڪندا هئا. سا لپي پڻ سنڌي ٻوليءَ جون ضرورتون
 پنهنجي پوريون ڪري ڪانه سگهندي هئي. تنهن لاءِ ٽرسٽ صاحب
 لکيو آهي:-

”سنڌ ۾ رائج وائڪا اکر سنڌي ٻوليءَ جي ادبي مقصدن لاءِ
 قطعي ناموزون آهن؛ ڇو ته وقت جي وهڪري سان اهي اکر نهايت
 پيدا ٿيا ۽ ڇڄجي چڪا آهن ۽ ساڳي وقت سنڌي سرن ۽ ويجهن

سرشتي لاء ٻاڪڻل اڻ پورا آهن . وائيا پنهنجن ئي بندين ۾ لکيل لفظ
ڪجهه عرصي بعد صحيح پڙهي نه ٿي سگهيا . سنسڪرت الف بي
کان وڌيڪ ٻي ڪا به الف بي سنڌي ٻوليءَ لاءِ موزون ڪونه آهي ،
چون ته سنڌي ٻولي سنسڪرت ۾ ٻراڪرت جي حقيقي ڌيءَ آهي .
سنسڪرت جا اکر سنڌي آوازن لاءِ نهايت مناسب آهن هر ملڪ جي
مذهبي تنگ نظريءَ سبب سنسڪرت الف بي رائج ڪرڻ لاءِ رندڪون
پيدا ڪيون وينديون . ” (۴)

سنڌي ٻوليءَ جي محاورن (Dialects) تي پڻ ڊاڪٽر ٽرمپ
ڌيان ڏنو آهي ۽ سنڌي ٻوليءَ جا مکيه محاورا ، اترادي ، وچولي ،
لاڙي ، ٿري ۽ ٻيا ڄاڻايا اٿس . اترادي محاورو لاءِ سندس چوڻ
آهي ته :-

”اترادي محاورو بلڪل اصولڪي حالت ۾ رهيو آهي ۽ لاڙ
جي ڀيٽ ۾ هن محاورو اڇاڻن ڪي نه حالت ۾ رکڻ لاءِ مڃڻاڻپ
۽ سخت جان اختيار ڪئي آهي .“

پوهڻي هيرانندائي صاحب جو پڻ ساڳيو رايو آهي . هوءَ پنهنجي
ڪتاب ”سنڌي ٻولي“ ۾ لکي ٿي :-

”حقيقت ۾ شڪارپوري (سنڌي ٻوليءَ جي اترادي Dialect جو
هڪ Sub Dialect آهي) سنسڪرت کي وڌيڪ ويجهي آهي .
ان ڪري ان جي ٻولڻ جو طريقو ائين ٿيو آهي ”هو ويو“ چوڻ
بدان جڏهن اهي ”هو ويو“ ٿا چون تڏهن صحيح آهن ڇاڪاڻ ته
”ويڻ“ مان ”ويو“ ٿي ٿيندو .“ (۵)

ڊاڪٽر ٽرمپ چون سنڌي ٻوليءَ ۽ ڪرامر تي ٿيل خدمتون ،
اڻ مٽ يادگار آهن ۽ سنڌ جي رهواسين لاءِ فخر جو باعث آهن .

سنڌي ٻوليءَ جي محسن ڊاڪٽر ترمپ سنڌي ٻوليءَ تي بنيادي ڪم ڪيو آهي جنهن ڪري هو سنڌي لسانيات جي ڪيترن سڌارن زندهه جاويد رهندو.

حوالا

- ۱- ارنيسٽ ترمپ. گرامر آف سنڌي لئنگويج ۱۸۷۲ع ص ۱
- ۲- ساڳيو ڪتاب ص ۲
- ۳- ساڳيو ڪتاب ص ۲
- ۴- ساڳيو ڪتاب ص ۱
- ۵- پڙهي هيراندائي. سنڌي ٻولي ص ۳۳.